

188.942

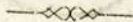
OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

188.942

Jóth Kálmán

KIPFELHAUSER
KÖLTEMÉNYEI.

SZÉCHÉNYI

PEST,

EMICH GUSZTÁV MAGYAR AKADEMIAI NYOMDÁSZ

1861.

188942

Krämmer urnak,

az én

kedves Vetteremnek

elválhatlanságunk jeléül

a szerző.

Motto:

„A kenyered szárai

▲ pokrócodd tizede,

(11) — Citti, hallgass és fizesd.”

Mik lesznek gyermekeim.

I.

Ügyes, virgonc, bátor fiu,
Az én Pepi gyermekem,
Mindennap fog öt hat pillét. . .
Ezt z s a n d á r n a k reyelem.

Renddel tesz a Hanzi mindent
A mibe csak bele kezd,
S úgy vigyáz a cselédekre. . .
P o l j e z á j n a k adom ezt.

A kis Nácsl, mikor jövök,
Megrohanja zsebemet,
S úgy megkutat a kis kölyök.
E z f i n a n c z n a k született. —

Két hir.**I.**

Most olvastam a jó ujság,
Kreuzzeitungban benne van,
Hogy a rabló Karivaldi
Már egészen oda van.

Hű nápolyi katonaság
Megállta neki az ut,
És az egész gyilkos banda
Mindenfelé futva fut.

Hála Isten, békesség lesz,
Jó ujság ez, jó bizony,
Öröme a Karlnál
Négy glázli sört megiszom.

II.

Donnervetter! hát mi ez már?
— Fél nap sem mult ez alatt —
S már itt van a másik depesch,
Hogy a banda nem szaladt.

És hogy a hű katonaságt
A brandstifter megveré,
S megérkezett bandájával
A királyi vár elé.

Hát tovább is háboru lesz, —
Rosz ujság ez, rossz bizony,
Már e búra a Karlnál
Még négy glázlit megiszom.

Okt. 20.

Sokan beszélnek ellene,
A kiknek több is kellene,
Csak én nem vagyok ellene,
S Bartholomeus Szemere.

Malőr.

Már ez malőr, már ez malőr,
A mi ma történt velem,
Bejelentik délután, hogy
Kivilágítás legyen.

Világítás fényes, pompás,
Mert megjött már a mi jó,
Kijött Bécsben am Zwanzigsten
A nagy Konstitucio.

Utcu hamar jó kedvem lesz
S én is tovább rendelem:
Hogy a házam padlásán is
Egy pár gyertya ott legyen.

A parteiok meg is tették,
Noha nem nagy örömet. . .
Persze alle szind verdorben —
Végre is megjött az est.

Nem hiányzott fényes ablak,
Bár nem igen vala sok,
Ezt is aztán el kezdték
Dobálni az inasok.

Tu verfluchte! — kiáltottam,
Bár láttam, hogy mit sem ér,
Egyszerre csak brum-brum, csir-cser —
Jött a sok szép Svalizsér.

Hehe — mondám — majd kapnak most,
De kaptak is eleget,
Egy-egy egész derék század
Két kis fiut kergetett.

Szépen küzdtek — így csatázni
Nem is tudott volna más,
Közbe éles hang kiáltott :
„Nur fiain, nur kurázs!“

Hehehehe! — jót nevettem.
No gondoltam lemegyek,
Nézni, hogy szaladnak a kis
Karivalder gyerekek.

Nevettem is, hogy majd lement
Könyökömről mind a bőr —
Hanem a mi ezután történt,
D az iz doch a nagy Malör!

Hát a mint ottan nevettem,
Egy Svalizsér arra ment,
S én reám is nagyot húzott —
Himmeltauzendsapperment.

A kutya.

Megint panasz, örök panasz,
Mindig csak panaszt hallani,
Az fáj nekik, hogy egy magyart
Kutyának mondott valaki.

Már hogy bánthat ez valakit,
Már ugyan mért gondol vele?
Hát nem szép állat a kutya?
S nem isten teremtetten-e?

Oh kedves állat a kutya,
Oh liebenswürdig az nagyon,
Akárhány dáma tartja őt
Az ölében vagy pamlagon.

Ha hát azt mondják, hogy kutya,
Az embert az nem sértheti,
Csak nem kell mindjárt az alatt
Egy nagy komondort érteni.

Oh hogy....

Oh hogy a státusadósság
Nem ép olyan, miként a jég,
Akkor aztán így tavaszkor
Mindig szépen eloszlanék.

S Lombardia oh mért egy kis
Alkotmánynyal nem egyforma,
Akkor aztán visszavenni
Oh mily nagyon könnyű volna!

Páffich ur.

Hogy jött a sok derék ember,
Öh hogy küldték, oh hogy hozták,
Mikor már győzött a muszka!
Azaz mit is mondtam!? — osztrák.

Oh az szép volt, a hogy ide
Igyekeztek, iparkodtak,
Jöttek ide mind Ráthoknak,
Vorstandoknak, Adjunktoknak.

Hoztak magukkal kis pakkot,
Hanem mellé nagy kalapot,
S jöttek csak úgy — nem lóháton,
Sem vasuton, hanem gyalog.

Csak Pffiffich ur pffiffich,
 Nem akart ő gyalog járni,
 Kicsit nagyon messze szülték
 Szilézia szép rónái.

Látván tehát, hogy mily távol
 Esik az a Magyarország,
 Megkérte a Bezirkerjét,
 Hogy őt ide „per Schub” hozzák.

Azt kérdezi. . .

Azt kérdezi Krämmer ur, hogy
Voltam-é a hongyülésen ?
No hát ki lett volna oottan,
Hogy ha én sem lettem volna, én sem.

Bizony jól kicsináltuk azt,
Két Thürt (ajtót) tettünk rája,
Egyik Thür visz a Reichsráthba,
Másik Thür a Neugebájba.

Már ez aztán elrendezve
Igen nagyon szépen lenne,
Csak e magyaroknak még egy
Harmadik Thür-jök ne lenne.

Prokop Venzel

Prokop Venzel Bezirksadjunkt

Vala a javából,

Onnan jött ő, a honnan én,

A szép Stiriából.

Senkinek ő ez életben

Még ellent nem mondott,

Ártatlanul itta a sört

S irta a Befundot.

A Karlnál, mint sok mással,

Találkoztam ezzel,

Volt előtte Allgemeine,

Meg egy szerény messzely.

Csakhamar megismerkedtünk
És játszottunk tartlit,
Dicsérgettük Bachot, Prottmant,
Szídtuk Karivaldit.

Megyek egyszer a Karlhoz,
De ő nincsen ottan.
Prokop Venzel hült helyére
Vühler juriszt toppan.

Es a miglen auf der Seite
Verfolja a mentét:
Mondja, hogy a komitátból
Prokopot kitették.

Holnap indul haza felé
A szép Stiriába,
Nem jön ide soha többé
Karl bierhaus-jába.

Szegény Prokop! mért is nem volt
Ő legalább Vorstand,
Mert noha van olyan wühler
Magyar világ mostand:

Ki nagy ur volt Bach alatt is,
Helyet adnak annak,
Régi nagy szolgálatokra
Tekintettel vannak.

Szegény Prokop! mért volt Adjunkt,
Mért főlebb nem állá,
Helyet kapna mostan ő is
Magyar kuriába.

Jönnek az országgyűlésre.

Jönnek az országgyűlésre,
Sokan jönnek minden napon,
No ez freut mich igen nagyon.

Mondja erre Krämmer ur, hogy
Hallotta ezt már ezelőtt,
Hogy jönnek a levelezők.

Az igaz, hogy jönnek ide
Ezek is úgy, mint az özön,
De ezekhez semmi közöm.

De hát mi jó? — mond a Vetter,
Mi az, miknek jövetelén
Olyan nagyon örvendek én.

Mi jön?! . . . ejnye a herr Vetter
Hogy lehet már olyan bárgyu?
Hát az a sok. . . sok szép ágyu!?

Már mondja meg. . . .

Már mondja meg Krämmer ur, hogy
Mifélekép akarhattak
Megcsinálni e magyarok
Saját kormányt, forradalmat.

Mikor az a gwisser Kossuth
Az sem vala köztük érett,
S különösen a hő here
Financ taktikhoz nem értett.

Verseholta őt a nemzet
Kétszáz milliónál többel,
S az az Unschuldige Menschlein
Csak hatvan milljót költött el.

S annyit sem vitt el magával,
Hogy legalább megélhetne,
Rá szorult az angolok közt
Vorlesungra, koncertekre.

Meg az a másik, a L u k á c s ;
Lássa csak Krämmer ur, lássa,
Ez vala a magyaroknak
Eyn attenje, intendánsa.

Kétszázezer honvéduha
Készült el az ő nevében
És a m E n d e ez az ember
Amerik-ban úgy halt éhen.

S ezek akarták viselni
Gondját egész országoknak,
Kik oly együgyűk voltak, hogy
Magukról sem gondoskodtak!

Rózsa Sándorról.

Ezek a magyarok mindent
 Állitanak olyan hévvel,
 Azt mondják, hogy Rózsa Sándort
 Nagyon furcsán ítélék el.

Nem igaz; én ottan voltam,
 Hallgattam a Klagsproczesszet,
 Elejétől, a mikor a
 Herr Staatsanvalt bele kezdett.

És a miként bele kezdett
 Ép oly dicsőn elvégezte,
 Egy egész órát beszélt a
 Betyárnak — n é m e t ü l persze.

Alexander Rózsa pedig
— Nagy bűnösnek kelle lenni —
Az egész hosszú proceszre
Egy szót sem tudott felelni.

A magyar dicsekvés ellen.

Dicsekszenek a magyarok,
Dicsekszenek, és azt mondják,
Hogy ők a pereket nálunk
Hamarább beendigolják.

Hogy a mit mi egyeseknél
Évekig elhuztunk elébb :
Elvégzik most egy nap alatt
Ötven olyan ember perét.

Nem tagadom, hogy egy kissé
Több gyorsaság fért volna ránk,
Hanem ilyen lassuk csak a
Polgári ügyekben valánk.

De a kriminálban mindig
Buzgók, gyorsak voltunk nagyon,
Es fölakasztattunk néha
Tizenhármát is egy napon.

Kolumbustojás.

Gondolkozom. . . .

És gondolatim olyan nagyon mélyek. . . .

De oh a Statusért mért ne tenném meg.

Gondolkozom.

Gondolkozom. . . .

Mert eddig csak kétszázmilliót fizetnek. . . .

Kell, kell még lenni új adónemeknek —

Gondolkozom.

Gondolkozom. . . .

Hah! milliókat ér meg ez az eszme:

A fejadó még nincsen jól rendezve. . . .

Gondolkozom. . . .

Gondolkozom. . . .

Mert eddig csak a fő fejtől fizetnek,
S adója nincs a kéz és lábfejeknek —
Gondolkozom.

Gondolkozom. . . .

Sőt a káposzta és szőlőfejekre
Ezekre sincs még direkt adó vetve.
Gondolkozom.

Gondolkozom —

Ha ezek csak egy forint alá jutnak:
A Státus mentve. Holnap írok Brucknak...
Gondolkozom.

Félelem.

Ich fürcht' a wenig — Krämmur ur,
Mert benne van mindannyi lapba,
Hogy az a Karivaldi most
Az ő leányát férjhez adja.

Hogy férjhez adja — és pedig,
A Viktor Emándl fiához;
Meglássá édes Krämmur ur
Nem lesz az jó, a mit ez ránk hoz.

Mert wissens édes Krämmur ur,
Koldus ám az a Karivaldi:
De Stafirungot neki is
Kell tán csak a lányával adni.

Mivel minden leány kap azt
— Mint tőlem is kapott a Rézi —
Félek, hogy ő Stafirungért
Majd ide felénk talál nézni.

Alkotmányos érzelmek.

No hát legyen alkotmányuk
Legyen minden, én nem bánom,
Csak ha gyűlést tartnak, elébb
Jelentsék a policzájon.

Bizottmányi taggá legyen
Minden fináncz, minden zsandár,
S a polgári osztályokból
Kinek érdemrendje van már.

Szabadszólás virágozzék,
De a szónok elébb szépen
Schreiboltassa beszédjére
Illő helyen hogy: „Geszében.”

De a fölírások aztán
Korlátlanok lehessenek,
Midőn meg kell köszönni az
Adó-intézkedéseket.

Főispán?!... — in Gottes Namen! —
Hát jól van, legyen főispán,
De legyen ő tiszteletből
Még finansdirektor is tán.

A többi hivatalt pedig
Az kapja meg, ki nem pártos,
S ért az adóbehajtáshoz
S több ily státustudományhoz.

Mig az alsóbb állásokat
Egyedül azoknak osszák
Kik mindenre készek, — sőt a
Kalucsnit is megfoltozzák.

S ha gyűléseikre meg a
 Gyorsirót is emlegetik,
 Hát kapjanak azt is — egy-egy
 Derék censort adjunk nekik.

S ha ünnepi ének is kell,
 Ha erre is kedvük van még
 Tehát jó, a „Szózat helyett
 Fújják a „Gott erhalt“-ét.

Kölcsön.

Több jó derék bécsi ház most
Az üzletét azon kezdi,
Hogy a magyar embereknek
Nem akarnak hitelezni.

Mert úgy gondolkoznak ők — és
Kalkulusuk elég tiszta —
Ha adót sem fizetnek, hát
A kölcsönt hogy adnák vissza?

No az igaz, hogy itt adót
Nem fizetnek már szép régen,
De mondhatom, nem ily lassuk
A kölcsön tekintetében.

Sőt nekem, s a jobbaknak, kik
Még e hazát el nem hagyták,
Ugy tetszik, mintha a kölcsönt
Itt nagyon is visszaadnák!

Habenichts ur-

(Történeti ballada 1850-ből.)

Bach urnuk a kertje
Kivirult hajnalra,
H a b e n i c h t s u r a nadrágját
Mossa a patakba.

Mossa a patakba
Egy Stadtlein-nak szélén —
„Mért mossa azt Habenichts ur?
Tudni szeretném én.“

„Azért mosom én azt
Mert nincs nekem többem,
Kicsit s m u t z i g, kicsit poros
Száz mértföldről jöttem.

Mig szárad nadrágom,
A napnál bevárom,
S tartom aztán a városba
Nagy bevonulásom."

Harangoznak délre
Városban ebédre,
Vilibaldusz Habenichts ur
Akkoron beméne.

A városba méne,
De nem ép ebédre —
Rettenetes Ernennungja
Vala a kezébe.

„Noch amól Szapperlót!
Hogy az ember lássa,
Hát hol van itt, merre fekszik
A Komitatsz háza.

Hát a polgármester,
Himmeldonnervetter,
S a kik lesznek adjunkjaim:
Ohnespörn és Bettler.

Hódolást, és mellé
Jó ebédet mostand —
Mert én vagyok a megyében
Mától fogva Vorstand.“

Szép időket élünk,
Szép csillagok járnak,
Gyarpítsa így az isten
Mi magyar hazánkat.

A Reichsráthról.

Ha egy tenger volna a Reichsráth,
S a magyarok folyók lennének,
Ha ők akkor folyók lennének :
Ugy oly könnyen bele mennének.

Ha fegyvertelen nép a Rajxráth,
Ők meg Svalizsérok lennének,
Derék Svalizsérok lennének :
Még könnyebben bele mennének.

Hogy ha Karl volna a Rajkszráth,
S a magyarok meg én lennének,
Kipfelhauser Adolf lennének :
Legkönnyebben bele mennének.

Nem született Rajxráth amannak,
 Sem pedig magyarok emennek —
 Innen ered az az egész baj:
 Hogy ők oda már most nem mennek.

Fürdő.

A Zeitungokat sem
Olvashatom már én,
Mert elrontják mindig
A reggeli kávém.

Már milyen boszantó
Ujság ez is itten :
„Utazni szándékszik
Napoleon dritte.

Erősítő fürdőt
Vészen Biariczbán. . .“
Iszonyú, hogy ebben
Mennyi gúny és vice van.

Nagy csunyaság. . . mások
Gyengülnek meg tőle:
S még a Donnervetter
Ő megyen fürdőre!

Asbóthról.

Mégis nagyon jó a státus,
Csak mi érettünk hal és él,
Sokszor tapasztaltuk ezt — de
Kivált Asbóth eseténél.

Tudta azt a jó státus, hogy :
Nem jó az a hosszú álom
— Ne aludjék kedves Asbóth —
S fölverte őt zsandár három.

Azt is tudta a státus, hogy
Az utazást jónak tartják,
Mondák neki a zsandárok :
Hogy most meg is utaztatják.

Szóla Asbóth: hogy nincs pénze
Utazásra fiókjában,
De felelték: ingyen viszik,
Mert oly nagyon jó az állam.

És elvitték őt szekéren
Sőt hogy magát meg ne unja:
Kisérőket adtak mellé —
— Kinek lehet már jobb utja?

Oh oly nagyon jó a státus,
Alattvalók nem érdemlik —
Szép regényes tájon vitték,
Én nem is tudom, hogy meddig.

Csak túl messze Barbárián,
Hol több rend és több zsandárn van,
Ott álltak meg egy gyönyörű
Szépen szerelt magas várban.

— Kifáradt ön nemde? — kérdés
Ezen gyors utazás mellett,
No ne tessék buslakodni,
Itten már most megpihenhet.

S adtak neki szép kis szobát,
Nem világost, de sötétet,
Szép sötétet, gyengédágyból
Szeme kimélése végett.

És aztán magára hagyták,
Oly nagy szabadsággal, hogy még. . .
Megengedték: a világon
Hogy bármiről gondolkozzék.

Ott ül már most — de mert mégis
Ez kissé unalmas dolog:
Fölhívadják konverzálni
Ugy néha az auditorok.

Megmondtam.

Megmondtam e sok szabadság
Megmondtam hogy mire visz,
A kormányra vicczet csinál
Már az én legényem is.

Ugy pöröl az inasokkal,
Hogy a fülem bele fáj,
Máskor ilyen nagy lármára
Bejött voln' a policzáj.

Feddem őt, hogy: ejnye Józef,
Minek schrei-jol oly nagyot,
S azt feleli, hogy tiz évig
Ugy is sokat hallgatott.

Fölvilágosítás.

Hogy szöknek át a katonák
Ne higgye Vetter senkinek
Én mondom azt, én állítom
Hogy katonáink mind hivek.

Az igaz nem tagadható,
Hogy eltűnik egy-egy szakasz
S a légiónál ott marad —
De megmondom, miért van az.

Azért van édes Krömmer ur,
Mert harcra van kedvük nekik.
S e szörnyü harci kedvüket
Semmikép sem fékezhetik.

És a reglama ellen is
Által rohannak hevesen,
De annyi olasz ellen ott
Nem sziegolhatnak soha sem.

Megunják tehát magukat
S mert megszezték a reglamát
És félnek visszajönni is,
Maradnak szépen oda át.

Feszt Karakter.

Hogy Schwindler ur a pénztárral
 Egy kicsit megtalált szökni
 Már követ dob ő reája
 A Krämmer ur és a többi.

De én, a ki ismertem őt
 Én nem kárhoztatom, én nem,
 Feszt karakter volt ő mindig
 Egész teljes életében.

Hűségéért a sok wühler
 Spottirozta, boszantotta,
 Hanem ő a feszt karakter
 Vállát vonta, kiállotta.

Kapott macska-muzsikát is
Irtóztatót, októberbnn,
De ezt is a derék ember
Kiállotta rendületlen.

És kiállott volna mindent
Érte volna szegényt bármi
De — in zwischen — pénztárnok lett
S már ezt nem bírta kiállni.

Csak mi vagyunk.

Nincsen csunyább és lázítóbb
Ennél a Szardiniánál,
Mindenütt csak gyűlölködést
Veszekedést csinál, táplál.

Bármí Dingje fordul elő,
Habár békés, már ő ebből
Mindenhol a nagy világon
Egész Aufregungot kelt föl.

Ime most is. . . pénz kell neki
S milyen láрма lett miatta
Egész összes bankár-világ
Veszekedik, hogy ki adja.

Mi nekünk is csak kell kölcsöm
Mi nekünk is, gyakran pedig,
Hanem ezért a világon
Egy lélek sem veszekedik.

Alkotmányos magyarázat.

Ha az adófizetéssel
Rückstandban van valaki
Mig nem fizet, katonákat
Kell házánál tartani.

Azt frágolja Krämmer ur, hogy
Erre én mit gondolok —
Én azt hiszem, hogy sz jó és
Alkotmányos ogy dolog.

Hisz mindennap előfordul
S az nem látja csak, ki vak,
Hogy bizottmányt, országgyűlést
S mindenfélét tartanak.

És tartanak konferenzet
S tartanak beszédekét,
Tartanak egy szóval mindent
A világon, mit lehet.

Ha hát alkotmányosnak tart
Ennyi tartást valaki:
Mért ne volna alkotmányos
Pár jágert is tartani?

Rend és pontosság

Oh a mi Ordnungunk
Nincsen annak párja ;
Száz streichot rendeltek
Négy juhászbojtárra.

Kalkulált az adjunkt
Buzgalmas hevében
S kitetszett, hogy egyre
Huszonöt jön épen.

Kiállotta három,
De a negyedik nem —
Az bizony elájult —
Wasz zu machen — itten !

De Verlegenheitba
Nem jöve az adjunkt
S mondá, hogy a többit
A háromnak adjuk.

A negyediknek már
Tizenhat kijára,
Tehát huszonötig
Még kilencz van hátra.

Mennyi is az : kilencz ?!
Ép háromszor három
S elverték egyenlőn
A többi bojtáron.

No Krämmmer ur szóljon,
No most szóljon, most hát:
Lehet-e már ennél
Gyönyörűbb pontosság ?

Szerénység.

Mindig csak halottjaikkal,
Mindig azzal jönnek elő,
Ez az egész Magyarország
Egy pityergő, fád temető.

Előjönnek ezerféle
Kiállhatatlan esettel,
Itten ezt akasztották föl
Amottan még ez esett el.

Hát a mi jó ügyeinkben
Nem haltak-e szintén gyakran?
Csak a finaucz-eseteket
Vegyük itten legújabbán.

Egy pár derék a sok pénz közt
Kalkulusában megtévedt,
És egyik a nyakát mztszé,
Másik kendőjén ért véget.

Oh nekünk is van martirunk
Van mártirunk, pedig mennyi —
Hanem mi szerények vagyunk
S nem szoktuk ezt emlegetni.

Idegen hadvezérek.

Szép volt a kerepesi harc,
S az egri vichtig győzelem —
Gyönyörű a tasnádi nap,
De Nagy-Körös tultett mindezek.

Ne mondja a Krämmer ur védtelen
Néptiprásnak e sok szép esetet,
Már volt külföldi hadvezérük is,
Sőt Nagy-Körösön kettő elesett.

Ctt leltük őket a holtak között
— Az ember alig hitt a szeminek —
Montenegróiak valának ők!
Igazi, echt F e k e t e-hegyiek.

Azt mondja Krämmér ur: két cigány,
Kik ott álltak az utcza szögletén. . .
Himmeltausend! . . de én nem is tudom
Hogy Krämmér urral mért beszél. k én.

Nemzetőrség.

Nó még ez van, ez van hátra
Nemzetőrség, csak ez kéne,
Ha puskával az a kujon
Juriszt fiam látna — tudom
Megsterbolna nevettébe.

Én világítok, ha mondják,
Én fizetek akciszt, adót —
Ebben so se vagyok hátra,
De a Wachtra menni? — hát a
Szoldát urak mire valók?

De már akkor Stíriába
Visszamegyek inkább végkép. . .
Elvégeztem, . . úgy van — az lesz —
Ott kívánnak kölcsönt, adreszt —
De soha a polgár éltét,

Már az umszonszt — már hiába,
A puska csak mindig puska ;
A szögletben is elsülhet —
Ember Wachton meg is hülhet,
S ott van. . . meghal katarusba.

Ki szí aztán a státusnak
Monopólish schnupftobákot. . .
Nem, a státus mégis, nem, nem !
Nem törhet így maga ellen —
Én nyugodtan alszom s várok.

Népdal.

Nem is világítás, hogy ha
Városdrabant be nem mondja,
Nem is adó, ha úgy adják
Ha be nem katonák hajtják.

Nem is megye, Komitát az,
Ha financzot ott nem láthatsz,
Nem is mise halottakért,
Ha nem küldnek rá kurazért.

Nem is fasszung, alkotmány a'
Ha nincsen úgy oktroyálva ;
Nem is beszéd Reixráth alatt,
A „láng pallos“ ha kimarad.

Nem is országgyűlés, hogy ha
Nem járkálnak arra dobbal,
Nem is Gellérthegy, ha óben
Nincsen rajta száz Kanónen.

Internálás.

Hogy Hunger ur mikor elment
 — Feloszolván a Bezirkje —
 Szolgálója spaarkasszai
 Könyvét is magával vitte

Ne nevezze oh Krämmer ur
 Ezt lopásnak ne nevezze,
 Mert ki tudja: mily célra volt
 Az a pénz ott összeszedve.

Nincs most semmi a világon
 A miért az ember jót áll
 S különösen nagyon gyanus
 Száz forint egy szolgálónál.

Már pedig az a mi gyanus,
Legyen polgár avagy bármi
Kötelessége egy igaz
Beamternek — internálni.

A mi Szózatunk.

De híve legyen csakugyan
Mind, a ki jót akar,
Az ember oly jól élhet itt
S még sokat megtakar.

A nagy világon e kívül
Számunkra nincs ily hely,
Nincs párja e földnek sehol
Ha enni, inni kell.

Ez a föld, melyen annyiszor
Annyi sok tinta folyt,
A hova annni sok nevet
Egy-egy D e k r é t csatolt.

Itt vívtak egy kis gázsiért
Bachnak a hadai
Itt exequálták az adót
Zsandárok karjai.

System! system! itt hordozák
Stemplis zászlóidat
S elszöktének legjobbjaink
Egy október alatt.

És annyi restauráció
S Kaczenmuzik után
Mégfogyva bár, de él financ
S Adjunk még e hazán.

A Statumok hazája Béés,
Hozzad bátran kiált:
Lesz-e már ostromállapot
Avagy mi lesz, mi hát?!

Az nem lehet, hogy annyi kéz
Annyit hiába irt
S fogyasztá és fogyasztatá
A sok stemplis papírt.

Az nem lehet, hogy a Bericht,
Bescheid es paragraf
Hijába sorvadozzanak
Pandurwirtschaft alatt.

Még jönni kell, még jönni fog
Új mandát, mely után
Bnzgó imádság epedez
Annyiunk ajakán.

Vagy jönni fog, ha jönni kell
A szörnyű éhhalál
Hol a temetkezés helyén
A Bezirk ingben áll.

S a sírt, hogy Szysztém sülyed el,
Binklik veszik körül,
S a Habenichts és Ohnesporn
Szemében gyászköny ül.

Legyen e honnak híve óh
Mind, a ki jót akar,
Ez ápolónk, s ha elbukánk
Stíria sem takar.

A nagy világon e kívül
Számunkra nincs ily hely,
Nincs párja e földnek sehol,
Ha enni s inni kell.

Hattyudal.

De nekem igazán
Szörnyü bűm is van már,
Nincson itten Pesten
Egyetlenegy zsandár.

Megyek egyet-egyet
Látni Promontórba,
Az sem igazi már,
Csupán olyanforma.

Kaszárnya előtt áll,
De nincs semmi kedve,
Mintha azt mondaná:
Ez iszt Ende! Ende!

Blúhol a mező, rét,
Zöldebb lesz mindennap
De a szép zöld financ
Ugy kopik, úgy hervad. . .

Kopik sárga színe
Szép egyenruhának
S mintha többé ujat
Nem csináltatnának. . .

Megy a kövér ember,
Most is csak megy néhol,
De olyan kövér ám,
Hogy gyanut aufrégol:

S meg se nézi zsandár,
— Bár rá van rendelve —
Hogy proklamáczió
Ugyan nincs-e benne.

Szí a paraszt, hogy mit
Nem kérdik már attól,
Talán még a finác
Vele együtt rauchol. . .

Utcán keck jurisztot
És Landtagsherrt látni,
Nem vigasztal engem
Már csupán a Kárl.

Nincsen finanságunk
Nincsen zsandérságunk,
Vagyon csak mi nekünk
Státusadósságunk.

A színházban is.

Ettől kap az ember
Aztán Fíbert, lázat,
A német színházban
Magyarul is játsznak.

A mi pedig már a
Magyarban történik
No azt épen Unsinn
Meghallgatni végig.

Még ha egyről-másról
Van valami ének:
Ugy csinál az ember
Mintha nem értné meg.

De meghall az ember
Dialogot százat —
Pedig irtóztató
A hogy traverzálnak.

Ha az ellen kapott
Prächtig vereséget:
Emlegettek eddig
Ily helyen: Lipcsét.

Most ha rájön a sor,
Megvetik a kardot
S emlegetik nekünk
Bicskét meg Nagy-Sarlót.

Auktoritét.

Barackot adtam Pepinek,
Egy Rückenstószot a Nácinak,
Irtóztató e Púbok is
Hogy milyen Karivaldiak

Mert elmehet ám mellettük
Bármely zöld tollas urvitéz
Még nem is fél e sok kölyök
Még ki se tér, még rá se néz.

Csak füttyülik a szózatot
A régi „Jägerlérk“ helyett —
Maholnap kocsárjukkál a
Patrolnak sem aduak helyet.

Sőt nyilvánosan vicceket
Bátorkodnak csinálni még —
Oh édes, édes Krämmer ur
Hova lett az „Auktoritét.”

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

